सर्व्वं स्थापितवन्तः। अतः शोकरूपेण 'एव', दासीपुत्रेण शोकरूपस्य शुनो हननं युक्तं ॥

(५) हतस्य शुनः अश्वपादानामधस्तादवस्थापनं विधत्ते। "पाप्मा वा एतमीप्सतीत्याहुः। योऽश्वमेधेन यजत इति। अश्वस्याधस्तादमपास्यति। वज्रो वा अश्वः प्राजापत्यः। वज्रेणैव पाप्मानं भ्रातृव्यमवक्रामति" इति। योऽश्वमेधमनुतिष्ठति। 'एतं', 'पाप्मा', प्राप्तुमिच्छति। हिंसाया बहुत्वात् 'इति' एवं, अभिज्ञाः 'आहुः'। अतः पापप्राप्तिपरिहाराय मृतं श्वानमश्वपादानामधस्तात् प्रक्षिपेत्। अयम् 'अश्वः', 'वज्री', वज्रसमानैः खुरैर्युक्तत्वात्, अतस्तेन 'वज्रेण', पापरूपं श्वानं वैरिणम् 'अवक्रामति' ॥

(६) पादानामधस्तात्प्रक्षिप्तस्य मृतस्य शुनः पश्चादश्वस्य दक्षिणपार्श्वे जलमध्ये परित्यागं विधत्ते। "दक्षिणाय प्लावयति। पाप्मानमेवास्माच्छमलमपप्लावयति" इति। दक्षिणपार्श्वे प्लावनेन मलरूपं पाप्मान यजमानादपनयति ॥

(७) अथ जलमध्ये स्थितस्याश्वस्य तीरे प्रत्यङ्मुखत्वेवोद्गमयितुं साधनं विधत्ते। "ऐषीक उदूहो भवति। आयुर्वा इषीकाः। आयुरेवास्मिन् दधाति" इति। उदूह्यते ऊर्द्ध्वन्तीरप्रदेशे प्रेर्य्यते येन दण्डवद्धृणसमूहेन सोयं 'उदूहः', स चैषीकाख्येन तृणविशेषेण निर्म्मितत्वात् 'एषीकः'। स च प्रौढः कार्य्यः। अतएव सूत्रकारेणोक्तं। तं द्वेशते दक्षिणतो धारयन्तो द्वे उत्तरतः तेनाश्वं पुरस्तात् प्रत्यञ्चमभ्युदूहन्तीति। इषीकाणां तृणा-